

MŰVÉSZEK

Gyimesi Mária Ernie

"Szabadok"

Péntek, 1975 szeptember 26

27 országban 135 művész

Szabadok

Péntek, 1975 szeptember 26

műtermét látogattam végig. Walt Disney káprázata el
eltörpül e gazdagság tárházában. Ezen a pódiumon
király pózolt (László Fülöpnek Londonban), amott
brazil kormányfő ült modellt (Makk házaspár), itt
Bernard Shaw-t mintázta (Stróbl Zsigmond), Mind-
szenty pózolt pár éve Bécsben (Prof. Bíró Bélának).
Soós Jóska Brüsszelben a sumir motívumokból terem-
tett nevet, a dániai Szélmalom tengerparti műtermé-
ben („Tipperup Molle”) Hamlet helsingborgi vára
elevenedik meg. Johannesburgban Borberek Kovács
Zoltán egy holdas, pálmákkal körülvett kertjében mo-
dern alabástrom szobrokat látunk, a város másik ol-
dalan az afrikai zsidó hősöknek emelt emlékmű Wald
Herman alkotása. Nairobiban a Szépművészeti Mu-
zeum igazgatónöje torontói másodgenerációs (Tiborc
Ildikó).

New Delhiben Salgó András mexicói művészár-
sunk keresi fel galériájában Brunner Erzsébetet,
ahova Varga Nándor Lajos sepsziszentgyörgyi grafi-
kus munkái vannak kiállítva. Folytathatnám a sort.
Két évtized alatt 600 magyar külföldi címét, életraj-
zát, újságcikkeit gyűjtöttem össze különféle nyelven,
de magyarul is. Ilyen lapokból: „Formózai Jezsuiták
Lapja”, Bujdosók (Stockholm), Határmenti Hírek
(Burgenland), Póstkürt (Dél-Afrika), Rajnamenti
Híradó, Ausztráliai Magyarok.

E színes bokrétából 170 művész munkájának anyagából husz kiállítást rendeztem hol Washingtonban, hol Clevelandban, New Yorkban, Münchenben, ahogyan éppen a lehetőség engedte. A huszadik kiállításunk Szent István napján nyílt Los Angelesben (120 kiállítóval) és e hónap végéig van nyitva az Állami Tudományok Csarnokában, termeiben. Művészek a megnyitón egyezer meghívott nézőt lártunk vendégül, lényegében a város hivatalos és társadalmi előkelőségeit. A muzeum előírása szerint — ingyen. Pezsgővel, Haraszthy borral a magyar tudás megcsillogtatásában, történelmünk ismertetésében.

Sem hőseink, sem tudósaink, sem országépítő amerikai nagyjaink nem maradtak ki. Művészeink, etnik életünk, népművészetünk gazdagsága se maradt adós. Nem szabad kételkedni e tapasztalat szolgálatában, hogy érdemes volt-e? Értelmet adott egy fél-életnek. Hetvenöt év derekán — ünnep végeztével — mikor senki se látta, megölelt egy chicagói csupaszív magyar: Mondd Ernő! Ha mi meghalunk, ki fogja ezt továbbcsinálni? Az idegen földön? A mondatot két nagy kövér könnyesepp zárta. Talán ezért is íram meg e néhány sort...

